

De toepassing van Photovoice bij LHBTIQ+ jongeren: een scoping review naar de opbrengsten en uitdagingen

Dana Kef
S4548345
Masteropleiding Orthopedagogiek
Faculteit der Gedrags- en maatschappijwetenschappen
Rijksuniversiteit Groningen
Eerste beoordelaar: Rozemarijn van der Ploeg
Tweede beoordelaar: Kirsten van Den Bosch
Datum: Maart 2026
Aantal woorden: 8380

Samenvatting

LHBTIQ+ jongeren worden in onderzoek vaak benaderd vanuit een probleemgericht perspectief, terwijl hun eigen ervaringen en perspectieven minder centraal staan. Participatief Actieonderzoek (PAR) biedt mogelijkheden om deze ervaringen beter te begrijpen doordat jongeren actief worden betrokken bij het onderzoeksproces. Een methode binnen deze benadering is Photovoice, waarbij deelnemers hun leefwereld via fotografie vastleggen en gezamenlijk reflecteren op de betekenis ervan. Het doel van deze studie was te verkennen welke opbrengsten en uitdagingen worden gerapporteerd bij het gebruik van Photovoice met LHBTIQ+ jongeren. Hiervoor werd een scoping review uitgevoerd volgens de PRISMA-richtlijnen. Literatuur werd gezocht in de databases ERIC, PsycINFO en SocINDEX. Na screening werden tien studies geïnccludeerd en thematisch geanalyseerd. De resultaten laten zien dat bij Photovoice zelfrepresentatie, zichtbaarheid van ervaringen, sociale verbondenheid en empowerment worden ervaren. Tegelijkertijd worden ook uitdagingen beschreven, zoals ethische risico's rondom zichtbaarheid, machtsdynamieken binnen participatieve processen en beperkte structurele beleidsimpact. Deze review laat zien dat Photovoice een waardevolle methode kan zijn om de stem van LHBTIQ+ jongeren zichtbaar te maken, mits er aandacht is voor ethische en methodologische aandachtspunten.

Research on LGBTQ+ youth often adopts a problem-focused perspective, while the lived experiences and perspectives of young people themselves receive less attention. Participatory Action Research (PAR) offers an alternative approach by actively involving participants in the research process. One method used within PAR is Photovoice, in which participants document their experiences through photography and collectively reflect on their meaning. This study aimed to explore the reported outcomes and challenges of using Photovoice with LGBTQ+ youth. A scoping review was conducted following PRISMA guidelines. Literature was searched in ERIC, PsycINFO, and SocINDEX. After screening titles, abstracts, and full texts, ten studies were included and analyzed thematically.

The findings indicate that Photovoice can support self-representation, visibility of experiences, social connectedness, and empowerment among participants. At the same time, several challenges were identified, including ethical concerns related to visibility, power dynamics within participatory processes, and limited evidence of structural policy impact. Overall, Photovoice appears to be a valuable method for amplifying the voices of LGBTQ+ youth, while requiring careful ethical and methodological considerations.

Inhoudsopgave

Inleiding	4
Onderzoek en jongerenparticipatie	5
Participatief Actieonderzoek	7
Photovoice	8
Photovoice met LHBTIQ+ jongeren	10
Doelstelling en onderzoeksvraag	10
Methode	11
Design	11
Zoekstrategie	11
Selectiecriteria	12
Selectieprocedure	13
Data-extractie	15
Resultaten	15
Kenmerken studies	15
Opbrengsten	20
Uitdagingen	23
Discussie	25
Beantwoording van de onderzoeksvraag	25
Spanningen in de bevindingen	25
Krachten en beperkingen	28
Aanbevelingen	29
Conclusie	30
Literatuur	31
Bijlagen	41
Tabel 3: Codeboom	41

Inleiding

Seksueel- en genderdiverse (LHBTIQ+) jongeren behoren tot een groep die vaak wordt geconfronteerd met sociale ongelijkheid. Zo krijgen zij regelmatig te maken met pestgedrag op school dan hun hetero- en cisgender leeftijdsgenoten (Espino et al., 2024; Kiekens et al., 2024). Jongeren die open zijn over hun genderidentiteit of seksuele oriëntatie hebben bovendien een grotere kans op discriminatie (Casey et al., 2019; Hatch et al., 2022; Suppes et al., 2021). Daarnaast blijkt uit onderzoek dat deze jongeren een verhoogd risico hebben op mentale problemen en vaker gevoelens van eenzaamheid ervaren (Bochicchio et al., 2021; Gorczynski & Fasoli, 2022; Wittgens et al., 2022).

Het behoren tot de LHBTIQ+ gemeenschap kan een beschermende factor zijn voor het welzijn van deze jongeren. Betrokkenheid bij de gemeenschap kan namelijk bijdragen aan een gevoel van eenheid, verbondenheid en vermindering van stress (Suppes et al., 2021). Hierdoor kunnen de negatieve effecten van uitsluiting worden verminderd (Elmer et al., 2022).

Deze bevindingen laten zien dat de leefwereld van LHBTIQ+ jongeren wordt gekenmerkt door zowel risico's als beschermende factoren. Tegelijkertijd blijkt dat wetenschappelijk onderzoek naar seksueel- en genderdiverse jongeren vaak sterk probleemgericht is en weinig aandacht heeft voor hoe verschillende vormen van ongelijkheid samenhangen en worden beïnvloed door bredere maatschappelijke structuren (Toomey et al., 2017). Daarnaast worden de ervaringen van LHBTIQ+ jongeren nog vaak vanuit een buitenperspectief bestudeerd (Servais et al., 2024). De onderzoeksfocus en interpretaties worden bij dit perspectief bepaald door onderzoekers, niet door de jongeren zelf (Dedding & Aussems, 2024). Dit kan leiden tot een beperkte of eenzijdige weergave van hun ervaringen (Servais et al., 2024).

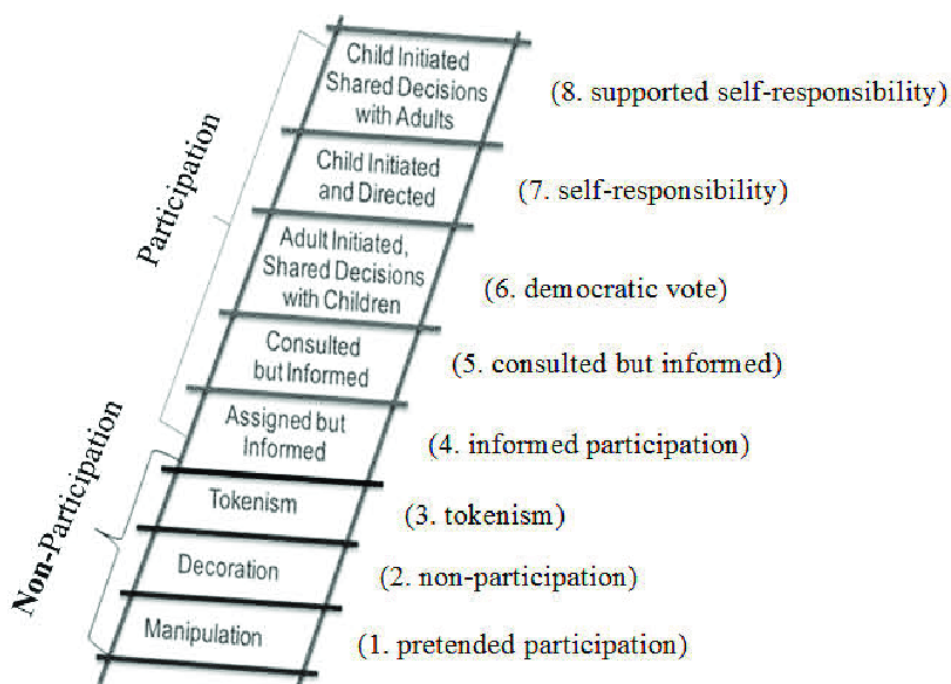
Om passende ondersteuning en inclusiever beleid te ontwikkelen voor deze doelgroep, is het belangrijk om beter te begrijpen hoe ervaringen van kwetsbaarheid én bescherming zich in het dagelijks leven van LHBTIQ+ jongeren uiten. Inzicht in hun leefwereld maakt zichtbaar hoe processen van uitsluiting, verbondenheid en identiteitsontwikkeling concreet vorm krijgen. Om dit goed te kunnen begrijpen, is het belangrijk dat hun perspectieven actief worden meegenomen in onderzoek. Niet alleen als onderwerp van studie, maar als waardevolle bron van kennis. Door hun stem centraal te stellen, kunnen ervaringen worden begrepen vanuit hun eigen perspectief. Hierdoor wordt duidelijker hoe jongeren zelf betekenis geven aan hun ervaringen en welke vormen van ondersteuning of verandering zij als belangrijk zien.

Onderzoek en jongerenparticipatie

Om de ervaringen van jongeren vollediger te kunnen begrijpen, verschuift de aandacht in de sociale wetenschappen steeds meer naar jongerenparticipatie in onderzoek (Ozer et al., 2024). Jongerenparticipatie verwijst naar het actief betrekken van jongeren bij besluitvorming en onderzoek dat hen aangaat. Een fundamenteel theoretisch model is de *Ladder of Participation* (Hart, 1992) (Figuur 1). Hier worden acht niveaus van participatie onderscheiden, van manipulatie tot volledige medezeggenschap. (Shier, 2001) breidt dit uit in zijn *Pathways to Participation* (Figuur 2). Waar Hart's model vooral een hiërarchisch, statisch model biedt, geeft Shier weer hoe individuen en organisaties op elk niveau verschillende maten van betrokkenheid kunnen hebben bij het proces van empowerment. Het model probeert dit te verduidelijken door op elk niveau drie stadia van betrokkenheid te onderscheiden: openingen, kansen en verplichtingen.

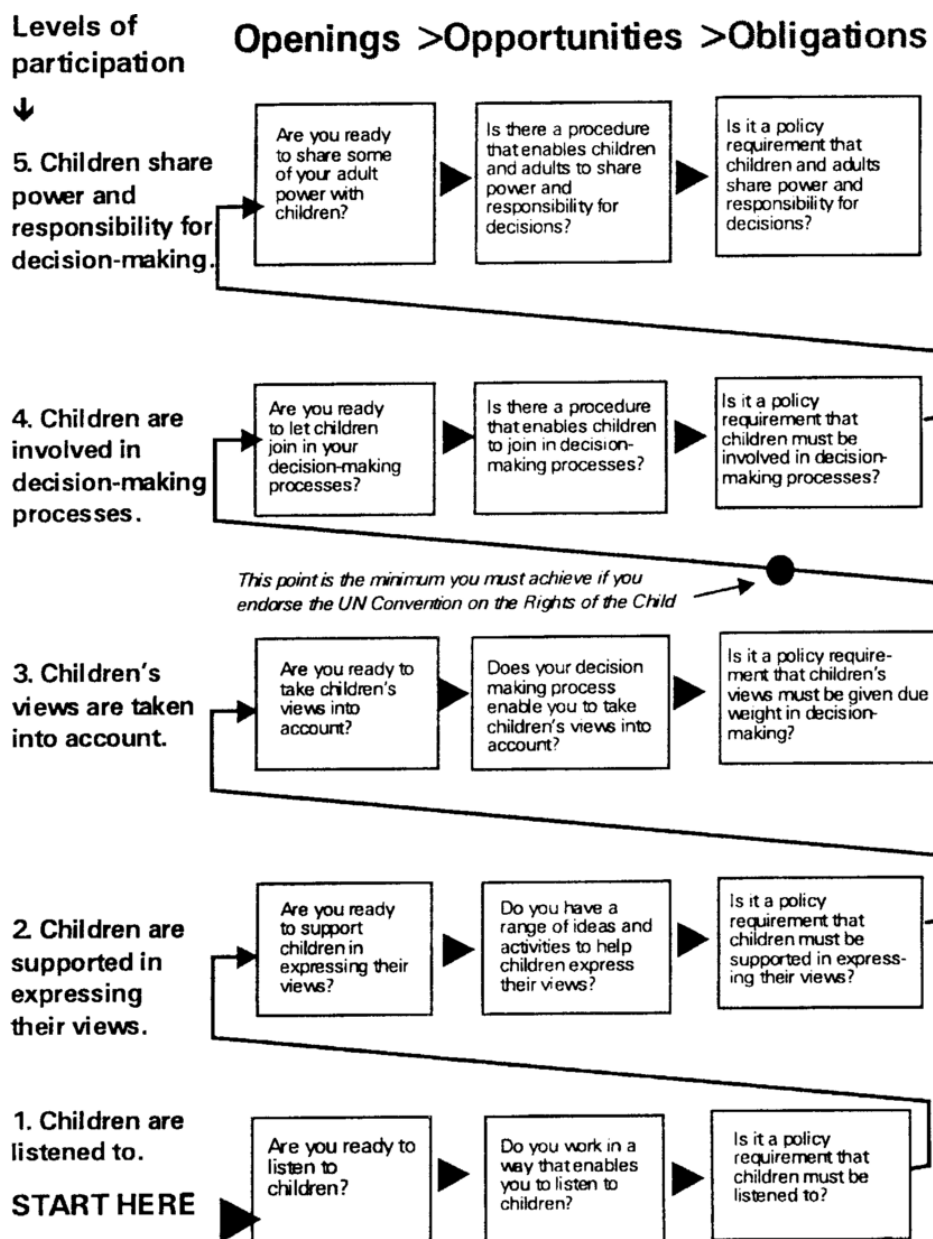
Figuur 1

Hart's Ladder of Participation

Figuur 2

Shier's Pathways to Participation

Recente literatuur benadrukt dat participatie niet kan worden begrepen als een lineair en hiërarchisch proces waarbij individuen zich geleidelijk bewegen richting een vooraf gedefinieerd eindpunt van ‘volwaardige’ participatie. In plaats daarvan wordt participatie opgevat als een relationeel en contextafhankelijk fenomeen, dat tot stand komt in de interactie tussen jongeren, professionals, instituties en beleidskaders (Cahill & Dadvand, 2018; Montreuil et al., 2021). Dit betekent bijvoorbeeld dat participatie niet enkel gaat over het “mee laten doen” van jongeren in een onderzoeksproject, maar over de vraag wie invloed

heeft op welke beslissingen. Zo kan in participatief onderzoek wel ruimte zijn om ervaringen te delen, terwijl onderzoeksvragen, analysekaders of vormen van kennisverspreiding alsnog door volwassenen of instituties worden bepaald. In dat geval blijft de invloed van jongeren beperkt. Wanneer participatie wordt opgevat als relationeel en contextafhankelijk, verschuift de aandacht naar de kwaliteit van betrokkenheid: in hoeverre kunnen jongeren meebeslissen over thema's, interpretaties en de wijze waarop bevindingen worden gepresenteerd?

Betekenisvolle betrokkenheid verwijst in dit kader naar participatie waarbij jongeren niet alleen aanwezig zijn in het proces, maar daadwerkelijk invloed uitoefenen op inhoud en richting van het onderzoek, op een manier die aansluit bij hun leefwereld en ervaringen (Gibbs et al., 2018).

Participatief Actieonderzoek (ook wel Participatory Action Research; PAR) biedt hiervoor een passende onderzoeksmethode, omdat deze onderzoeksmethode zich richt op het centraal stellen van ervaringskennis van gemarginaliseerde groepen en deze actief benut in het onderzoeksproces (Dedding & Aussems, 2024). Een voorbeeld van deze onderzoeksmethode is Photovoice, waarbij deelnemers door middel van fotografie ervaringskennis met elkaar delen en analyseren (Wang & Burris, 1997). Het doel van dit onderzoek is om door middel van een scoping review te verkennen welke opbrengsten en uitdagingen worden ervaren bij het gebruik van Photovoice bij LHBTIQ+ jongeren. Daarnaast kunnen met deze kennis concrete aanbevelingen gedaan worden voor onderzoekers die Photovoice met deze doelgroep wil uitvoeren (Cosgrove, 2021).

Participatief Actieonderzoek

Om betekenisvolle betrokkenheid te creëren, de stem van gemarginaliseerde groepen, zoals LHBTIQ+ jongeren, te versterken en kennis te ontwikkelen die aansluit bij hun leefwereld, wordt dus steeds vaker de onderzoeksmethode Participatief Actieonderzoek (Participatory Action Research; PAR) ingezet (Dedding & Aussems, 2024). Het is een benadering waarin onderzoek wordt uitgevoerd *met* in plaats van *over* mensen. De onderzoeksmethode combineert kennisproductie met maatschappelijke actie, met als doel sociale verandering tot stand te brengen (Martin et al., 2019). PAR kan niet alleen worden opgevat als een methode om jongeren of andere groepen te betrekken. Het gaat ook om de manier van denken die kritisch kijkt naar bestaande machtsverhoudingen, inclusie en rechtvaardigheid (Dedding & Aussems, 2024). Deze benadering besteedt aandacht aan het erkennen van verschillende vormen van kennis en het bevorderen van gelijkwaardige samenwerking tussen onderzoekers en deelnemers (Brown, 2022).

De literatuur over PAR benadrukt verschillende kernprincipes die centraal staan. Ten eerste vormen *co-creatie en gelijkwaardigheid* de basis van PAR. Onderzoekers en deelnemers werken samen als gelijkwaardige partners. In de praktijk betekent dit dat ervaringsdeskundigheid even waardevol wordt geacht als wetenschappelijke expertise (Brown, 2022; Dedding & Aussems, 2024). Deelnemers dragen actief bij aan de formulering van onderzoeksvragen, dataverzameling, analyse en het implementeren van resultaten (Abma et al., 2019; Dedding et al., 2021). Daarnaast speelt de *reflectieve cyclus* een centrale rol. Deze cyclus bestaat uit actie, reflectie en aanpassing, wat ruimte laat voor leren en contextgevoeligheid (Mathikithela & Wood, 2021; Shamrova & Cummings, 2017). Zo onderzochten Valdez et al. (2024) thema's zoals queerfobie en woningonzekerheid in een PAR met LHBTIQ+ jongeren. Door groepsreflectie en gezamenlijke thematische analyse kwamen jongeren en onderzoekers samen tot beleidsvoorstellen. Dit is een voorbeeld van hoe actie, reflectie en aanpassing samenkomen in een cyclus die volledig is ingebed in de context van de deelnemers. Ook *empowerment* is een fundamenteel principe. Door deelname aan onderzoek ontwikkelen mensen meer eigenaarschap en handelingsvermogen in hun eigen leefwereld (Duijs et al., 2021; Lems et al., 2020). Ten slotte is een kernprincipe *contextual embeddedness*: het onderzoek moet worden afgestemd op en ingebed in de specifieke leefwereld van de betrokkenen. Dit betekent dat kennis wordt ontwikkeld in relatie tot mensen en hun sociale, culturele en historische context (Brown, 2022; Dedding et al., 2021). Inzichten ontstaan vanuit gedeelde ervaringen en relaties. Door deze benadering sluit het onderzoek beter aan bij de betekenis die mensen zelf geven aan hun situatie, wat de relevantie en impact ervan vergroot (Dedding et al., 2023).

Photovoice

Een voorbeeld van PAR is Photovoice. Photovoice is een onderzoeksmethode die fotografie combineert met groepsreflectie en dialoog, waarbij deelnemers actief betrokken worden bij zowel de dataverzameling als de analyse. Photovoice heeft drie hoofddoelen: 1) de mogelijkheid geven aan mensen om de krachten en zorgen van hun gemeenschap te tonen en hierop te reflecteren, 2) het stimuleren van kritische dialoog en kennis over belangrijke problemen in gemeenschappen door middel van groepsdiscussies over foto's en 3) het bereiken van beleidsmakers (Wang & Burris, 1997).

Binnen Photovoice vervult de onderzoeker de rol van facilitator en procesbegeleider. Volgens Wang en collega's is het niet de bedoeling dat de onderzoeker de inhoud bepaalt of de interpretaties domineert, maar dat deze een veilige ruimte creëert waarin deelnemers zelf

thema's formuleren, beelden selecteren en betekenis geven aan hun ervaringen (Wang & Burris, 1997; Wang & Redwood-Jones, 2001). De onderzoeker ondersteunt het groepsproces, bewaakt ethische richtlijnen en stimuleert kritische reflectie, maar laat de richting van de analyse zoveel mogelijk bij de deelnemers. Daarnaast dient de onderzoeker als brug tussen de gemeenschap en beleidsmakers, door het proces van kennisdeling en beleidsdialoog te faciliteren (Wang, 2006). Daarmee wordt de onderzoeker niet gezien als expert over de leefwereld van deelnemers, maar als mede-lerende die structurele verandering ondersteunt door participatieve kennisproductie mogelijk te maken.

Het Photovoice-proces start met het identificeren van een relevante doelgroep van beleidsmakers of gemeenschapsleiders die invloed kunnen uitoefenen op de krachten en zorgen van een bepaalde gemeenschap of maatschappelijke vraagstukken. Tegelijkertijd of aansluitend worden deelnemers geworven, bij voorkeur in kleine groepen om diepgaande uitwisseling mogelijk te maken (Wang & Redwood-Jones, 2001). In de eerste bijeenkomst maken deelnemers kennis met de methodologie en wordt expliciet aandacht besteed aan machtsverhoudingen, ethiek en veiligheid bij het gebruik van fotografie. Informed consent vormt hierbij een essentieel onderdeel, waarbij deelnemers worden geïnformeerd over het doel, de werkwijze en mogelijke risico's van het onderzoek (Catalani & Minkler, 2010).

Vervolgens formuleren deelnemers één of meerdere thematische kaders die richting geven aan het fotograferen. Na instructie over het gebruik van de camera krijgen zij de ruimte om beelden te maken die hun ervaringen, zorgen of krachten in de eigen leefomgeving verbeelden. De gemaakte foto's worden in groepsbijeenkomsten besproken en geanalyseerd. Hierbij selecteren deelnemers betekenisvolle beelden, voorzien deze van context via *storytelling* en identificeren gezamenlijk terugkerende thema's en maatschappelijke vraagstukken. Vaak wordt hierbij gebruikgemaakt van het SHOWeD-reflectiemodel, dat deelnemers ondersteunt bij het verbinden van persoonlijke ervaringen aan structurele oorzaken en handelingsperspectieven (Wang, 2006). Bij dit model geven participanten antwoord op de volgende vragen: 1) "What do you See in this photograph?" 2) "What is Happening in this photograph?" 3) "How does this relate to Our lives or to other members in our community?" 4) "Why do these issues exist currently?" en 4) "What can we Do about these issues?".

Het proces wordt afgesloten met het gezamenlijk ontwikkelen van een strategie om de foto's en bijbehorende narratieven te delen met beleidsmakers of andere invloedrijke actoren, bijvoorbeeld via een tentoonstelling of presentatie. Daarmee dient Photovoice niet alleen als dataverzamelmethode, maar ook als een emancipatorisch instrument dat participatie,

kritisch bewustzijn en beleidsdialoog bevordert (Liebenberg, 2018)

Photovoice met LHBTIQ+ jongeren

In de literatuur wordt Photovoice beschreven als een geschikte methode om ervaringen van gemarginaliseerde groepen, waaronder LHBTIQ+ jongeren, op een participatieve en contextgevoelige manier te onderzoeken (Liebenberg, 2018; C. Wang & Burris, 1997). De visuele en creatieve aard van Photovoice biedt jongeren ruimte om ervaringen met identiteit, uitsluiting en verbondenheid te verbeelden, ook wanneer deze moeilijk onder woorden te brengen zijn. Dit maakt de methode bijzonder geschikt voor onderzoek met seksuele- en genderdiverse jongeren, voor wie veiligheid, zelfrepresentatie en controle over het eigen verhaal centraal staan (Mitchell et al., 2017).

Hoewel specifiek onderzoek naar Photovoice met LHBTIQ+ jongeren nog beperkt is, wijzen studies naar visuele en foto-gebaseerde participatieve methoden op duidelijke meerwaarde voor seksuele- en genderdiverse jongeren. Zo beschrijven Craig et al. (2020) hoe een foto-gebaseerde gespreksmethode met seksuele en genderdiverse jongeren kan bijdragen aan veilige zelfexpressie, reflectie en zeggenschap over het eigen verhaal. Door zelf beelden te produceren en deze gezamenlijk te duiden, worden deelnemers niet alleen bron van data, maar ook actieve mede-analisten van hun sociale realiteit (Liebenberg, 2018). Deze bevindingen sluiten aan bij de doelen van Photovoice, waarin deelnemers niet alleen data produceren, maar ook actief betrokken zijn bij betekenisgeving en interpretatie (Wang, 2006).

Tegelijkertijd benadrukt de literatuur dat het werken met Photovoice en LHBTIQ+ jongeren specifieke ethische en methodologische aandachtspunten kent. De zichtbaarheid van fotografie kan risico's met zich meebrengen, zoals onbedoelde onthulling van iemands identiteit of emotionele belasting. Daarom wordt gewezen op het belang van doorlopend *informed consent*, zeggenschap over beeldgebruik en een veilige groepscontext (Catalani & Minkler, 2010; Wang & Redwood-Jones, 2001) Daarnaast blijft kritische reflexiviteit noodzakelijk om machtsongelijkheid tussen onderzoekers en jongeren, en binnen de groep zelf, te onderkennen (Liebenberg, 2018).

Doelstelling

Wat in deze literatuur opvalt, is dat de beschreven opbrengsten en uitdagingen grotendeels worden afgeleid uit theoretische uitgangspunten van PAR. De nadruk ligt vooral op wat Photovoice *kan* bieden volgens de principes van participatie, empowerment en beleidsbeïnvloeding. Er is echter minder systematisch in kaart gebracht welke opbrengsten en

uitdagingen in studies met LHBTIQ+ jongeren daadwerkelijk worden ervaren. Dit vormt de aanleiding voor het huidige onderzoek, waarin deze vragen centraal staan.

Het doel van dit onderzoek is dan ook om door middel van een scoping review te verkennen welke opbrengsten en uitdagingen worden ervaren bij het toepassen van de Photovoice-methode bij LHBTIQ+ jongeren. Een scoping review is hierbij een passende methode, omdat deze zich richt op het breed verkennen van kennisgebieden waarin het beschikbare onderzoek nog beperkt is. Door deze methodologische keuze kan in kaart worden gebracht welke belangen en uitdagingen in de bestaande literatuur worden gerapporteerd over de toepassing van Photovoice met LHBTIQ+ jongeren. Deze focus biedt inzicht in hoe Photovoice effectief kan worden vormgegeven, welke meerwaarde het kan hebben voor het versterken van de positie en stem van jongeren, en welke aandachtspunten noodzakelijk zijn om dit op een zorgvuldige manier te doen. De onderzoeksvraag is:

Welke opbrengsten en uitdagingen worden ervaren in het gebruik van de Photovoice-methode bij LHBTIQ+ jongeren?

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt het proces van literatuuronderzoek toegelicht. In hoofdstuk 3 bespreek ik de belangrijkste bevindingen uit de geïncludeerde onderzoeken. In hoofdstuk 4 wordt de onderzoeksvraag beantwoord, gevolgd door een discussie.

Methode

Design

Het onderzoeksdesign van deze studie is een scoping review. Dit onderzoek is uitgevoerd volgens de *Preferred Reporting Items for Systematic reviews and Meta-analyses* (PRISMA) richtlijnen (Page et al., 2021).

Zoekstrategie

De zoekstrategie baseerde zich op het PICO (Patient, Intervention, Comparison, Outcome) framework. De zoekslag is uitgevoerd op 14 november 2025 in de volgende databases: ERIC, PsychINFO en socINDEX. Er werd gebruik gemaakt van Booleaanse zoekmethode, waar de termen werden gecombineerd met AND, en de trefwoorden met OR. De zoektermen waren gerelateerd aan 'jongeren', 'LHBTIQ+' en 'Photovoice' (Tabel 1). Na het verwijderen van dubbelingen ($n = 35$), leverde de zoekslag 56 artikelen op.

Tabel 1*Zoekslag*

Zoekconcept	Synoniemen en variaties
Jongeren	adolescen* OR youth OR "young adult*" OR teen* OR teenage* OR student* OR "vocational education" OR "secondary vocational" OR "high school" OR "middle school" OR "secondary school" OR "emerging adult"
LHBTIQ+	LGB* OR GLB* OR sexual minorit* OR gender minorit* asexual* OR bisexual* OR "both-sex attract*" OR gay OR "gender fluid" OR "gender minority" OR "gender nonconform*" OR "gender questioning" OR genderqueer OR homosexual* OR intersex* OR lesbian OR "men who have sex with men" OR nonbinary OR queer OR "same-sex attract*" OR "sexual identity" OR "sexual orientation" OR SGM OR transgender OR "women who have sex with women" OR "sexually divers*" OR "gender divers*"
Photovoice	photovoice OR photo-voice OR photo voice
Volledige zoekslag	adolescen* OR youth OR "young adult*" OR teen* OR teenage* OR student* OR "vocational education" OR "secondary vocational" OR "high school" OR "middle school" OR "secondary school" OR "emerging adult" AND LGB* OR GLB* OR sexual minorit* OR gender minorit* asexual* OR bisexual* OR "both-sex attract*" OR gay OR "gender fluid" OR "gender minority" OR "gender nonconform*" OR "gender questioning" OR genderqueer OR homosexual* OR intersex* OR lesbian OR "men who have sex with men" OR nonbinary OR queer OR "same-sex attract*" OR "sexual identity" OR "sexual orientation" OR SGM OR transgender OR "women who have sex with women" OR "sexually divers*" OR "gender divers*" AND photovoice OR photo-voice OR photo voice

Selectiecriteria

Voorafgaand aan het verkrijgen van artikelen zijn inclusie- en exclusiecriteria opgesteld (Tabel 2). Om geïnccludeerd te worden, moest de volledige populatie van het onderzoek bestaan uit LHBTIQ+ jongeren. In dit onderzoek werden ‘jongeren’ gedefinieerd als personen in de leeftijd van 15 en 24 jaar (WHO, n.d.). De artikelen moesten voldoen aan de Photovoice-methode zoals beschreven door Wang & Burris (1997). Er is gekozen om niet alleen peer-reviewed artikelen mee te nemen, maar ook thesissen en onderzoeksrapporten. Het includeren van grijze literatuur kan publicatiebias verminderen en kan bijdragen aan een meer representatief overzicht van beschikbare kennis (Paez, 2017). Dit is met name relevant voor participatieve en praktijkgerichte methoden zoals Photovoice, die regelmatig worden toegepast in lokale projecten of afstudeeronderzoeken en niet altijd worden gepubliceerd in wetenschappelijke tijdschriften.

Artikelen werden geëxcludeerd wanneer 1) de populatie niet volledig bestond uit LHBTIQ+ jongeren tussen de 15 en 24, 2) het onderzoek niet werd uitgevoerd volgens de Photovoice-methode, 3) deze niet in de Engelse taal waren geschreven en 4) er geen toegang was tot de volledige tekst. Vanwege de reikwijdte van de review en het niet-empirische karakter van sommige geïnccludeerde artikelen, werd er geen formele kwaliteitsbeoordeling uitgevoerd. Alle artikelen die aan de inclusiecriteria voldeden, werden in de review opgenomen.

Tabel 2

In- en exclusiecriteria

	Criteria
Inclusie	<ul style="list-style-type: none"> • De populatie van het onderzoek bestaat uit LHBTIQ+ jongeren • De leeftijd van de populatie ligt tussen de 15 en 24 • Het onderzoek is uitgevoerd door middel van Photovoice • Het onderzoek is geschreven in de Engelse taal • De volledige tekst van het onderzoek is beschikbaar
Exclusie	<ul style="list-style-type: none"> • Onderzoeken die gaan over minderheidsgroepen, marginalisatie of exclusie, die niet tot LHBTIQ+ behoren • Er doen deelnemers mee jonger dan 15 of ouder dan 24 • Niet uitgevoerd volgens de Photovoice-methode • Andere taal dan Engels • De volledige tekst van het onderzoek is niet beschikbaar

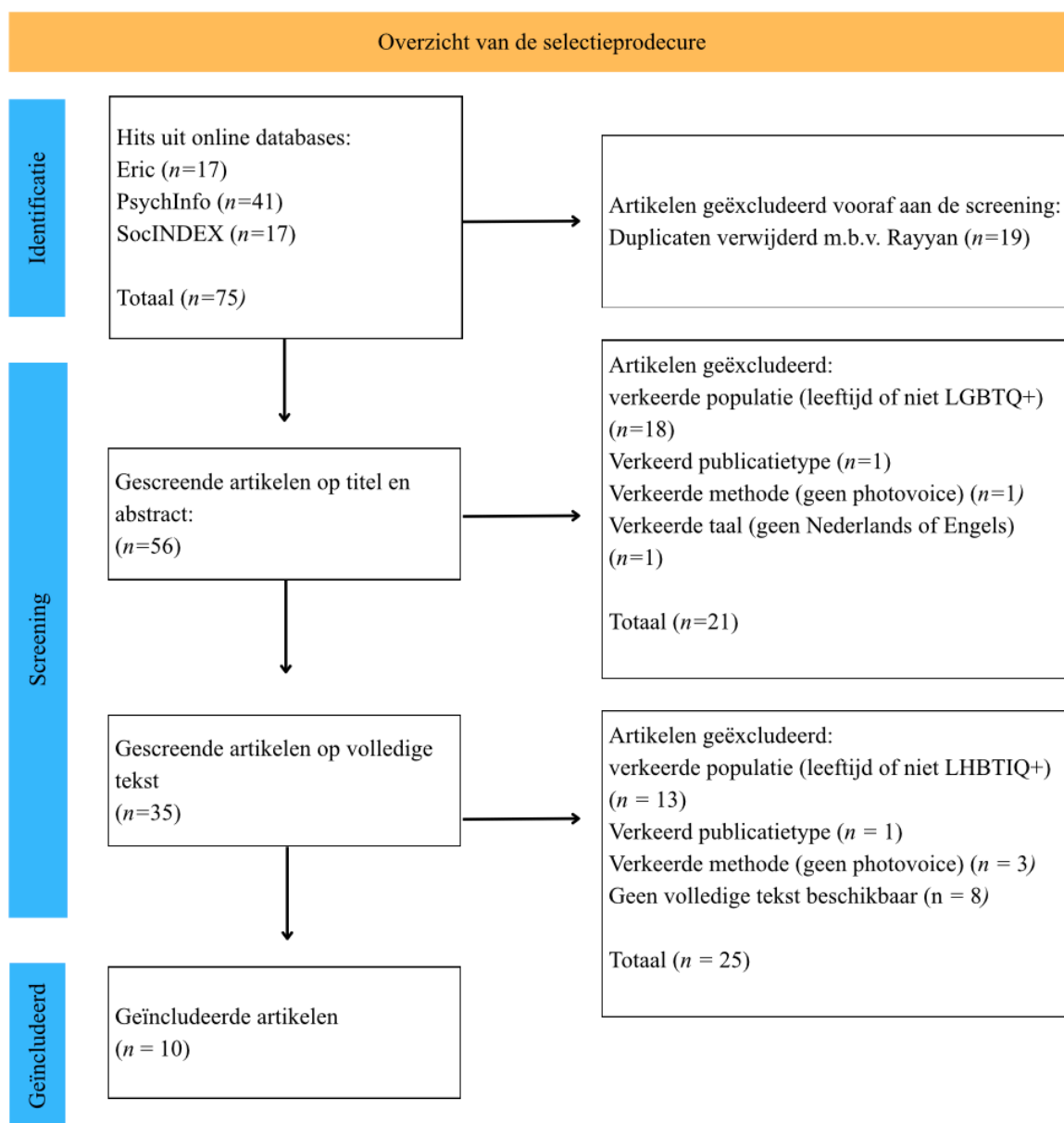
Selectieprocedure

Van de 56 artikelen werden de titel en abstract gescreend aan de hand van de in- en exclusiecriteria, zoals weergegeven in tabel 2. Van de studies die overbleven ($n = 35$) is de volledige tekst gescreend. Na de volledige selectieprocedure zijn 10 verschillende studies geïncludeerd voor dit onderzoek (Figuur 3). De screening is alleen door de hoofdonderzoeker gedaan. Er kon daarom geen interbeoordelaarsbetrouwbaarheid berekend worden.

Twijfelgevallen zijn besproken met de eerste beoordelaar.

Figuur 3

Overzicht van de selectieprocedure volgens de PRISMA richtlijnen

Dataextractie

De artikelen werden gecodeerd in het programma Atlas.ti aan de hand van de vooropgestelde codeboom (zie Tabel 3 in de bijlage). *Opbrengsten* en *uitdagingen* dienden als hoofdcodes en sloten direct aan bij de centrale onderzoeksvraag van de scoping review. De subcodes waren gebaseerd op de verwachte meerwaarde van Photovoice (zoals empowerment, zelfrepresentatie en beleidsimpact) en de ethische, methodologische en contextuele spanningen die in eerdere studies werden benoemd.

De analyse had een thematisch karakter en was gericht op het identificeren van terugkerende patronen in de gerapporteerde opbrengsten en uitdagingen van Photovoice bij LHBTIQ+ jongeren. Thematische analyse is geschikt voor literatuurstudies waarin verschillende studies systematisch worden vergeleken om gedeelde thema's en verschillen in bevindingen zichtbaar te maken (Braun & Clarke, 2022). In de eerste coderingsronde werden alle geïncludeerde artikelen volledig gelezen en werden tekstfragmenten waarin opbrengsten of uitdagingen van Photovoice werden beschreven gecodeerd met behulp van deze codeboom. Wanneer bevindingen niet goed binnen de bestaande codes pasten, werden nieuwe codes toegevoegd. In een tweede coderingsronde werden vergelijkbare codes samengevoegd en werden de codes geordend in bredere thema's. Zo werden bijvoorbeeld codes die betrekking hadden op zelfexpressie, het delen van ervaringen en controle over representatie samengebracht onder het overkoepelende thema *stem en zichtbaarheid*. Door deze iteratieve werkwijze konden zowel vooraf verwachte als nieuwe thema's uit de literatuur worden geïdentificeerd. De uiteindelijke thema's vormden de basis voor de structuur van de resultatensectie.

Resultaten

Kenmerken studies

In totaal werden tien studies geïncludeerd in deze scoping review (zie Tabel 4). Alle studies maakten gebruik van de Photovoice-methode om ervaringen van LHBTIQ+ jongeren te onderzoeken. De onderzoeken werden uitgevoerd in Noord-Amerika, met zes studies in de Verenigde Staten en vier in Canada. De studies hadden uiteenlopende onderzoeksdoelen en richtten zich op verschillende aspecten van de leefwereld van LHBTIQ+ jongeren. De steekproeven varieerden in omvang van 4 tot 46 deelnemers, met in totaal 154 jongeren. De leeftijd van de deelnemers lag tussen 15 en 24 jaar, met gemiddelde leeftijden rond de 21 jaar in studies waar deze werd gerapporteerd. De deelnemers vertegenwoordigden een brede

variatie aan genderidentiteiten en seksuele oriëntaties. Wat betreft genderidentiteit identificeerde een groot deel van de deelnemers zich als transgender of genderdivers, waaronder non-binaire, genderfluïde, genderqueer en bigender identiteiten. Daarnaast namen ook cisgender mannen en vrouwen deel aan verschillende studies. Ook in seksuele oriëntatie was sprake van variatie. De meest voorkomende identiteit was queer (47 deelnemers), gevolgd door biseksueel (22 deelnemers) en panseksueel (18 deelnemers). Daarnaast identificeerden deelnemers zich als homoseksueel (19 deelnemers) en lesbisch (10 deelnemers), terwijl een klein aantal deelnemers andere labels gebruikte of geen label koos. De etnische en culturele achtergronden van deelnemers varieerden. Witte deelnemers vormden de grootste groep ($n = 32$), gevolgd door deelnemers met een zwarte of Afro-Amerikaanse achtergrond ($n = 16$). Daarnaast namen jongeren deel met onder andere Oost-Aziatische, Inheemse, Latijns-Amerikaanse, Midden-Oosterse en gemengde achtergronden. De resultaten worden hieronder gepresenteerd in twee categorieën: de opbrengsten en de uitdagingen van Photovoice die in de studies werden gerapporteerd.

Tabel 4*Overzichtstabel van geïncludeerde studies*

<u>Auteur & publicatiejaar</u>	<u>Land</u>	<u>Doel onderzoek</u>	<u>Aantal</u>	<u>Leeftijd</u>	<u>Gender-identiteit</u>	<u>Seksualiteit</u>	<u>Etniciteit</u>
Barborini et al. (2024)	Brits Colombia, Amerika	In kaart brengen hoe cannabisgebruik verband houdt met gender ervaringen	N=27	16-24, $\mu=21,1$	Transgender ($n=3$), non-binair ($n=12$), genderfluide ($n=2$), genderqueer ($n=3$), bigender ($n=1$), demigirl ($n=1$)	Homoseksueel ($n=2$), lesbisch ($n=4$), biseksueel ($n=7$), panseksueel ($n=7$), queer ($n=3$), omniseksueel ($n=1$), heteroseksueel ($n=1$), geen label ($n=1$), anders ($n=1$)	Inheems ($n=1$), zwart ($n=1$), Oost-Aziatisch ($n=4$), Latijns-Amerikaans ($n=1$), wit ($n=18$), anders ($n=2$)
Klein et al. (2015)	Ontario, Canada	In kaart brengen van het 'coming out' proces	N=15	16-23	Transgender ($n=5$), vrouw ($n=8$), man ($n=4$), bigender ($n=2$), anders ($n=1$)	Lesbisch ($n=7$), panseksueel ($n=1$), homoseksueel ($n=4$), biseksueel ($n=2$), queer ($n=6$), geen label ($n=1$), heteroseksueel ($n=1$), aoseksueel ($n=1$)	Wit ($n=1$), Midden-Oosters ($n=1$), gemixte achtergrond ($n=1$), Frans-Canadees ($n=1$)
Cai et al. (2025)	Minnesota, Amerika	Reflecteren op online onderzoek door middel van Photovoice	N=11	17-24, $\mu=21,6$	Non-binair ($n=4$), vrouw ($n=3$), genderqueer ($n=1$), transman ($n=4$)	Queer ($n=8$), lesbisch ($n=1$), biseksueel ($n=1$), homoseksueel ($n=1$)	Zwart, ($n=4$), Afro-Latinx ($n=1$), Aziatisch ($n=1$), Inheems ($n=3$), gemixte achtergrond ($n=4$)

Holtby et al. (2015)	Ontario, Canada	Onderzoeken hoe trans en queer jongeren via Photovoice omgaan met zichtbaarheid en ethische dilemma's van participatie	N=15	16-23	Vrouw ($n=8$), man ($n=4$), bigender ($n=2$), anders ($n=1$)	Lesbisch ($n=7$), queer ($n=6$), homoseksueel ($n=4$), biseksueel ($n=2$), panseksueel ($n=1$), geen label ($n=1$), heteroseksueel ($n=1$), aseksueel ($n=1$)	Wit ($n=15$), Midden-Oosters ($n=1$), gemixte achtergrond ($n=2$)
Bardhosi et al. (2018)	Midden-Westen, Amerika	Belichten van de on-campus ervaringen van LHBTIQ+ studenten	N=8	18-24	Man ($n=5$), vrouw ($n=1$), transman ($n=1$), transvrouw ($n=1$)	Homoseksueel ($n=4$), queer ($n=3$), biseksueel ($n=1$)	Wit ($n=4$), gemixte achtergrond ($n=2$), Latina/o ($n=1$), Inheems ($n=1$)
Forge et al. (2018)	Atlanta, Amerika	Onderzoeken van ervaringen van gekleurde LHBTIQ + jongeren die dakloos zijn	N=4	21-24	Man ($n=2$), transgender ($n=1$), vrouw ($n=1$)	Biseksueel ($n=2$), queer ($n=1$), lesbisch ($n=1$)	Afro-Amerikaans ($n=2$), biraciaal ($n=1$), wit ($n=1$)
Cosgrove et al. (2023)	Miami, Amerika	Reflecteren op het gebruik van Photovoice in een onderzoek naar ondersteuning en stigma die nonbinaire personen ervaren	N=10	19-23	Man ($n=1$), non-binair ($n=9$)	Queer ($n=1$), onbekend ($n=9$)	Wit ($n=2$), zwart ($n=1$), onbekend ($n=7$)
Cosgrove (2021)	Miami, Amerika	Begrijpen van identiteit-gebaseerde ervaringen van non-binaire personen	N=9	19-23, $\mu = 20,8$	Non-binair ($n=9$)	Lesbisch ($n=2$), queer ($n=4$), biseksueel ($n=3$)	Wit ($n=6$), Filipijns-wit ($n=1$), Latinx-wit ($n=1$), zwart ($n=1$)

Ortiz-Paredes et al. (2024)	Quebec, Canada	Beschrijven van perspectieven van LHBTIQ+ jongeren die cannabis gebruiken terwijl ze gebruik maken van geestelijke gezondheidszorg	N=46	15-24, $\mu=21,6$	Transvrouw ($n=1$), transman ($n=1$), trans non-binair ($n=8$), vrouw ($n=17$), man ($n=6$), genderfluïde ($n=1$), non-binair ($n=11$), genderqueer ($n=1$)	Lesbisch ($n=3$), homoseksueel ($n=5$), biseksueel ($n=8$), queer ($n=27$), panseksueel ($n=10$), geen label ($n=1$)	Canadees ($n=30$), Frans ($n=9$), Libanees ($n=3$), Amerikaans ($n=3$), Maleisisch ($n=1$), Marokkaans ($n=1$)
Means (2017)	Amerika	Onderzoeken hoe zwarte homoseksuele en biseksuele mannelijke studenten onderdrukking ervaren in hun spiritualiteit en hoe ze dit tegengaan	N=9	15-18	Man ($n=9$)	Homoseksueel ($n=7$), biseksueel ($n=2$)	Zwart ($n=9$)

Opbrengsten van Photovoice bij LHBTIQ+ jongeren

Stem en zichtbaarheid

In meerdere studies beschreven deelnemers en onderzoekers dat Photovoice jongeren een platform bood om hun ervaringen zichtbaar te maken en hun perspectieven te delen (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018). Deelnemers gebruikten Photovoice bijvoorbeeld om zich uit te spreken tegen stigmatisering, criminalisering en beperkende labels die aan hen werden opgelegd op basis van hun seksuele of genderidentiteit (Barborini et al., 2024; Cosgrove, 2021; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). De onderzoekers benadrukten dat dit mogelijk werd voor de jongeren, omdat de Photovoice-studies bewust kozen voor een benadering die afweek van deficit- of probleemgerichte narratieven (Barborini et al., 2024; Bardhoshi et al., 2018; Forge et al., 2018). Over deze zichtbaarheid en mogelijkheid tot zelfrepresentatie die zij nu kregen, hadden deelnemers controle. Zij konden hun identiteit op eigen voorwaarden vormgeven en bepaalden op welke manier zij zichtbaar wilden zijn binnen het onderzoeksproces (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015; Ortiz-Paredes et al., 2024).

Toegankelijke en veilige expressie

De Photovoice-methode werd door deelnemers gezien als een manier voor toegankelijke en veilige expressie. Het gebruik van fotografie was volgens hen een nieuwe en waardevolle manier om zichzelf uit te drukken (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018). Het stelt de deelnemers in staat om abstracte of complexe ervaringen zichtbaar te maken die moeilijk onder woorden te brengen zijn (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018). Zo beschrijven deelnemers dat zij via fotografie gevoelens van identiteit, conflict en zelfrepresentatie konden uitdrukken door bijvoorbeeld metaforische beelden te gebruiken (Forge et al., 2018). De methode werd als waardevol benoemd door deelnemers, omdat zij zowel positieve als negatieve ervaringen konden omzetten in kunst (Cosgrove et al., 2023). De expressie door middel van Photovoice werd ook als veilig en vertrouwelijk ervaren (Cai et al., 2025; Forge et al., 2018; Klein et al., 2015). Hierdoor was er volgens de deelnemers meer ruimte om complexe en gevoelige ervaringen met elkaar te delen (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Klein et al., 2015). Deze toegankelijke, veilige expressie droeg er ook aan bij dat voor deelnemers

kritische dialogen werden gestimuleerd (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Klein et al., 2015).

Co-creatie en gelijkwaardigheid

LHBTIQ+ jongeren ervaren via Photovoice betekenisvolle participatie, doordat zij niet alleen betrokken waren bij het verzamelen van data, maar ook actief deelnamen aan de interpretatie, thematisering en presentatie van bevindingen (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015; Klein et al., 2015). Deelnemers benoemden dat hun persoonlijke ervaringen en interpretaties centraal stonden in het onderzoeksproces en dat hun perspectieven werden erkend als een belangrijke bron voor het begrijpen van de onderzochte thema's (Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). Daarnaast kregen jongeren ruimte om feedback te geven op interpretaties en om richting te geven aan vervolgstappen binnen het project (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Klein et al., 2015). Deze gezamenlijke analyse, duiding en terugkoppeling droeg volgens deelnemers bij aan een gevoel van mede-eigenaarschap over het onderzoeksproces en de interpretatie van bevindingen (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015).

Verder werd benoemd dat het werken met (co-)onderzoekers die zelf onderdeel waren van de gemeenschap bijdroeg aan een gevoel van gelijkwaardigheid en herkenning (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023). Deelnemers beschreven dat deze samenwerking het gevoel gaf dat er "met hen" werd gesproken in plaats van "over hen" (Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015).

Contextual embeddedness

In meerdere studies beschreven onderzoekers dat Photovoice bijdroeg aan verdiepend inzicht in de leefwereld van LHBTIQ+ jongeren, doordat deelnemers hun ervaringen niet alleen beschreven, maar ook in relatie plaatsten tot de sociale en institutionele context waarin zij leven (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). De combinatie van fotografie en groepsreflectie hielp volgens onderzoekers en deelnemers om persoonlijke ervaringen te verbinden aan bredere maatschappelijke structuren (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Zo gebruikten deelnemers de groeps gesprekken hun foto's om te reflecteren op factoren zoals schoolklimaat, religieuze gemeenschappen of ervaringen met zorginstellingen (Barborini et al., 2024; Holtby et al., 2015). Daarnaast rapporteerden onderzoekers dat deze manier van werken nieuwe inzichten

opleverde die bestaande aannames konden nuanceren of verdiepen. (Barborini et al., 2024; Holtby et al., 2015, Cosgrove et al., 2023). Verder werd in meerdere studies beschreven dat door het Photovoice-proces spontane kennisproductie mogelijk was (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Door het fotograferen, delen en gezamenlijk bespreken van beelden brachten deelnemers zelf onderwerpen naar voren die eerder minder centraal stonden in het onderzoek (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Onderzoekers benadrukten dat deze inzichten vaak voortkwamen uit het iteratieve karakter van het proces, waarin deelnemers gaandeweg nieuwe betekenissen gaven aan hun ervaringen (Cosgrove et al., 2023; Cai et al., 2025).

Sociale verbondenheid

LHBTIQ+ jongeren ervoeren door Photovoice sociale verbondenheid en een gevoel van herkenning met peers die vergelijkbare ervaringen deelden. Kleinschalige en terugkerende groepsbijeenkomsten boden ruimte om vertrouwensrelaties op te bouwen, waardoor deelnemers zich gezien en gehoord voelden (Cai et al., 2025; Klein et al., 2015; Cosgrove et al., 2023, Forge et al., 2018). Dit droeg volgens deelnemers bij aan sociale verbondenheid en het verminderen van gevoelens van isolatie en ‘anders-zijn’ (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023, Forge et al., 2018). Hierdoor voelden de deelnemers zich gestimuleerd om openlijk te spreken over bijvoorbeeld hun identiteit en ervaringen (Cosgrove et al., 2023; Klein et al., 2015). Ook onderzoekers benadrukten dat het groepsproces zelf, het samen creëren, analyseren en reflecteren, bijdroeg aan een gevoel van gedeelde verantwoordelijkheid en onderlinge steun (Cosgrove et al., 2023; Klein et al., 2015).

Empowerment

De studies tonen dat Photovoice bijdraagt aan empowerment op individueel en collectief niveau (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). Deelnemers ervaren ruimte om hun identiteit te verkennen, ervaringen te delen en zich te verbinden met peers. Jongeren benoemden dat deelname hen het gevoel gaf dat hun ervaringen ertoe deden en dat zij invloed konden uitoefenen op hoe hun verhalen werden gedeeld (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Het proces werd ervaren als ondersteunend in plaats van uitputtend of exploiterend, mede doordat er aandacht was voor gemeenschap, gedeelde verantwoordelijkheid en erkenning van hun bijdrage (Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015).

Naast collectieve empowerment werd ook individuele empowerment zichtbaar, met name in de vorm van zelfinzicht en identiteitsontwikkeling (Barborini et al., 2024; Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2022; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). Deelnemers beschreven dat het fotograferen en gezamenlijk reflecteren hen hielp om hun ervaringen beter te begrijpen en hun identiteit verder te verkennen (Cai et al., 2025; Cosgrove et al., 2022, Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Dit werd door deelnemers beschreven als een versterkend en bekrachtigend proces, omdat ze hierdoor meer grip kregen op hun eigen identiteitsverhaal (Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018).

Bereiken beleidsmakers

In meerdere studies werd Photovoice ingezet om beleidsmakers en andere invloedrijke actoren te bereiken (Bardhoshi et al., 2018; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015; Means, 2017). De foto's en bijbehorende narratieven werden gepresenteerd in publieke tentoonstellingen, community forums of bijeenkomsten waar beleidsverantwoordelijken, onderwijsinstellingen of serviceproviders aanwezig waren (Holtby et al., 2015; Cosgrove et al., 2023; Bardhoshi et al., 2018; Means, 2017). De aanwezigheid van beleidsmakers en professionals werd door zowel onderzoekers als deelnemers beschreven als een manier om de kloof tussen leefwereld en beleid te verkleinen en om jongeren een actiegerichte rol te geven in het agenderen van verandering (Cosgrove et al., 2023; Bardhoshi et al., 2018).

Uitdagingen van Photovoice bij LHBTIQ+ jongeren

Zichtbaarheid en representatie

Hoewel Photovoice ruimte biedt voor zichtbaarheid, werd door deelnemers benadrukt dat deze zichtbaarheid ook risico's met zich meebrengt (Holtby et al., 2015; Cosgrove et al., 2023; Klein et al., 2015). Zij uitten zorgen over hoe hun beelden buiten de groep geïnterpreteerd zouden worden, en of foto's hun ervaringen voldoende genuanceerd konden weergeven zonder te vervallen in reductie of sensatie (Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Onderzoekers benadrukten dat controle over beeldgebruik en interpretatie cruciaal is, maar niet altijd eenvoudig te waarborgen (Holtby et al., 2015; Cosgrove et al., 2023). Daarbij benoemden jongeren dat ze de verantwoordelijkheid voelden om hun gemeenschap te vertegenwoordigen of anderen te informeren over hun identiteit, wat spanning opriep (Holtby et al., 2015). Deelnemers spraken dan ook over het risico dat ervaringen van een kleine groep

impliciet als representatief voor “LHBTIQ+ jongeren” worden gepresenteerd (Holtby et al., 2015).

Meerdere studies reflecteerden kritisch op de samenstelling van hun steekproeven (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015). Vaak waren groepen relatief homogeen, bijvoorbeeld overwegend wit of verbonden aan één specifieke instelling (Barborini et al., 2024; Holtby et al., 2015; Cosgrove et al. 2023; Bardoshi et al., 2018). Hierdoor werd de generaliseerbaarheid van de bevindingen als beperkt beschouwd door onderzoekers (Barborini et al., 2024; Bardhoshi et al., 2018; Cosgrove, 2021; Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015; Klein et al., 2015; Means, 2017; Ortiz-Paredes et al., 2024).

Ethische risico's en emotionele belasting

In meerdere studies werden ethische en praktische aandachtspunten benoemd bij de uitvoering van Photovoice. Zo konden richtlijnen rondom fotografie, zoals het vermijden van herkenbare personen, de creatieve vrijheid van deelnemers beperken (Cai et al., 2025; Klein et al., 2015). In groepssettings was daarnaast sprake van beperkte peer-anonimiteit, wat door onderzoekers werd benoemd als een belangrijk ethisch aandachtspunt (Klein et al., 2015). Daarnaast werd door deelnemers benoemd dat het publiek delen van persoonlijke beelden emotioneel belastend kon zijn, doordat foto's vaak direct verbonden zijn met persoonlijke ervaringen (Cosgrove et al., 2023; Holtby et al., 2015).

Macht en ongelijkheid

Zowel deelnemers als onderzoekers merkten op dat participatie niet automatisch leidde tot gelijkwaardigheid, en dat bestaande machtsverhoudingen binnen en buiten de groep zichtbaar bleven (Holtby et al., 2015; Cosgrove et al., 2023). Zo bleken in sommige groepen oudere of hoger opgeleide deelnemers dominant in discussies (Holtby et al., 2015). Deelnemers benoemden daarnaast dat er van hen gevraagd wordt zich kwetsbaar op te stellen tegenover machthebbers, wat enerzijds impactvol kan zijn maar anderzijds bestaande machtsverhoudingen kan bevestigen (Cosgrove et al., 2023).

Ook op de rol van onderzoekers werd kritisch gereflecteerd. In studies waarin onderzoekers deel uitmaakten van de gemeenschap, werd door de onderzoekers gewezen op de noodzaak van voortdurende reflectie om te voorkomen dat interpretaties te sterk worden gestuurd door persoonlijke herkenning (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023).

Beperkte doorwerking naar actie

Hoewel Photovoice-projecten vaak resulteerden in publieke presentaties van het werk van deelnemers, werd de structurele impact hiervan niet altijd expliciet beschreven (Barborini et al., 2024; Cosgrove et al., 2023; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015; Ortiz-Paredes et al., 2024). In meerdere studies werd het delen van foto's met beleidsmakers, professionals of een breder publiek genoemd als onderdeel van het project, maar werd niet altijd gerapporteerd welke concrete vervolgstappen of beleidsveranderingen hieruit voortkwamen (Barborini et al., 2024; Forge et al., 2018; Holtby et al., 2015). Daarnaast werd door onderzoekers gereflecteerd op de rol van deze presentaties binnen het proces, waarbij zij de vraag stelden of publieke tentoonstellingen het eindpunt van een Photovoice-project zouden moeten vormen (Cosgrove et al., 2023).

Methodologische en praktische uitdagingen

Ook praktische factoren speelden een rol, zoals uitval van deelnemers, technische beperkingen, het tijdsverloop van het onderzoek en institutionele richtlijnen die het fotografisch proces beïnvloedden (Cai et al., 2025; Klein et al., 2015; Holtby et al., 2015). Ten slotte gaven sommige deelnemers aan dat het visueel vertalen van ervaringen moeilijk kon zijn, vooral wanneer ervaringen niet direct zichtbaar of concreet waren (Cosgrove et al., 2023; Cai et al. 2025).

Discussie

Deze scoping review heeft als doel te verkennen welke opbrengsten en uitdagingen worden ervaren bij het gebruik van de Photovoice-methode met LHBTIQ+ jongeren. De resultaten laten zien dat de methode bijdraagt aan zelfrepresentatie, zichtbaarheid, sociale verbondenheid en empowerment. De combinatie van visuele expressie, groepsreflectie en gezamenlijke analyse biedt jongeren ruimte om hun ervaringen te delen en gezamenlijk betekenis te geven aan hun leefwereld. Dit sluit aan bij de doelstellingen van Photovoice om ervaringen van gemarginaliseerde groepen zichtbaar te maken, kritische dialoog te stimuleren en verbinding te leggen met beleidsmakers (Wang & Burris, 1997; Liebenberg, 2018). Ook weerspiegelen deze bevindingen kernprincipes van PAR, zoals co-creatie, contextuele kennisproductie en het ontwikkelen van kennis met in plaats van over deelnemers (Abma et al., 2019; Dedding & Aussems, 2024; Martin et al., 2019). Tegelijkertijd laten de resultaten zien dat het gebruik van Photovoice met LHBTIQ+ jongeren ook gepaard gaat met

uitdagingen. In de studies worden spanningen beschreven rondom zichtbaarheid en representatie, ethische risico's en emotionele belasting, machtsdynamieken binnen participatieve processen en een beperkte doorwerking naar structurele beleidsverandering.

Wanneer de opbrengsten en uitdagingen gezamenlijk worden beschouwd, wordt duidelijk dat kenmerken die Photovoice krachtig maken, tegelijkertijd nieuwe spanningen kunnen oproepen. De eerste beschreven spanning in de resultaten betreft de rol van zichtbaarheid. Zo laten de resultaten zien dat zichtbaarheid en participatie binnen Photovoice niet alleen kansen bieden voor empowerment, maar ook nieuwe spanningen rondom macht en representatie kunnen creëren. Deze tweezijdigheid past bij recente literatuur over PAR waarin participatie wordt beschreven als een machtsgevoelig proces dat actief onderhouden moet worden. In PAR wordt herhaaldelijk benadrukt dat het “delen van macht” niet vanzelf ontstaat door een participatieve methode te kiezen, maar afhankelijk is van concrete keuzes over ontwerp, besluitvorming, analyse en kennisverspreiding (Egid et al., 2021; Vaughn & Jacquez, 2020). Vanuit dat perspectief is het mogelijk te verklaren dat Photovoice in de resultaten zowel empowerment kan ondersteunen als spanning kan oproepen: participanten krijgen stem, maar kunnen ook (onbedoeld) extra verantwoordelijkheid ervaren voor hoe verhalen worden gelezen en gebruikt.

Een tweede spanning in de resultaten betreft de generaliseerbaarheid van de bevindingen. In verschillende studies wordt de beperkte overdraagbaarheid van resultaten benoemd als beperking, bijvoorbeeld door kleine steekproeven, specifieke onderzoekssettings of een beperkte diversiteit aan deelnemers. Tegelijkertijd is het genereren van statistisch generaliseerbare kennis niet het primaire doel van PAR, dat juist gericht is op het verdiepen van inzicht in specifieke leefwerelden en ervaringen (Brown, 2022). In dat licht ligt de waarde van Photovoice vooral in het bieden van rijke, contextgebonden inzichten die bestaande aannames kunnen nuanceren en nieuwe perspectieven zichtbaar maken. Dergelijke bevindingen kunnen ook zonder statistische representativiteit betekenisvol zijn, bijvoorbeeld wanneer ze helpen om patronen of ervaringen te herkennen in andere, vergelijkbare contexten (Drisko, 2025). Daarmee laat de discussie rondom generaliseerbaarheid zien dat de kracht van Photovoice juist ligt in diepgang en contextualiteit, terwijl voorzichtigheid nodig blijft bij het trekken van brede conclusies.

Een andere opvallende spanning in de resultaten is dat Photovoice-projecten wel leiden tot zichtbare activiteiten, zoals tentoonstellingen of dialogen met professionals, maar dat het vaak onduidelijk blijft in hoeverre deze daadwerkelijk tot structurele beleidsverandering leiden. Dit sluit aan bij bredere methodologische discussies waarin wordt

gesteld dat Photovoice regelmatig wordt gepresenteerd als brug tussen gemeenschap en beleid, terwijl de vertaling van ervaringen naar structurele verandering sterk afhankelijk is van institutionele context en politieke bereidheid (Musoke et al., 2025; Sandín Vázquez et al., 2023). Tegelijkertijd laten de resultaten zien dat de meest directe impact van Photovoice vaak ligt in het groepsproces zelf, bijvoorbeeld in de vorm van herkenning, peerverbondenheid en zelfinzicht. Dit sluit aan bij recente literatuur waarin participatieve processen niet alleen worden beoordeeld op externe beleidsimpact, maar ook op hun sociale en relationele betekenis voor deelnemers (Jacobs, 2025; McCafferty et al., 2026). Photovoice kan daarmee zowel worden begrepen als een methode voor beleidsbeïnvloeding als een proces van sociale en persoonlijke ontwikkeling.

Daarnaast tonen de resultaten een spanning in de rol van de onderzoeker. In meerdere studies hadden onderzoekers zelf een positie binnen de LHBTIQ+ gemeenschap. Deze insider-positie kan bijdragen aan vertrouwen, veiligheid en contextgevoelige interpretatie van ervaringen. Tegelijkertijd roept het vragen op over positionaliteit en interpretatieve bias. Literatuur over participatief onderzoek benadrukt dat insider–outsider posities relationeel en veranderlijk zijn en voortdurende reflexiviteit vereisen (Olmos-Vega et al., 2023; Wilson et al., 2022; Yip, 2024). Ook binnen Photovoice blijft de onderzoeker uiteindelijk verantwoordelijk voor onderzoeksopzet, analyse en rapportage, waardoor formele machtsposities niet volledig verdwijnen. Dit benadrukt dat participatieve methoden hiërarchieën kunnen verminderen, maar niet automatisch opheffen (Egid et al., 2021; Vaughn & Jacquez, 2020).

Een opvallend patroon in deze review is dat de geïncludeerde studies duidelijk meer opbrengsten dan uitdagingen van Photovoice rapporteren. Dit kan erop wijzen dat Photovoice in deze context daadwerkelijk als een waardevolle methode wordt ervaren, waarbij opbrengsten zoals stem, verbondenheid en agency consistent naar voren komen. Tegelijkertijd kan deze nadruk ook samenhangen met bredere rapportagepatronen binnen participatief onderzoek, waarin positieve uitkomsten en maatschappelijke impact vaker centraal staan dan spanningen of methodologische uitdagingen (Jagosh et al., 2012; Vaughn & Jacquez, 2020). In de literatuur over PAR wordt namelijk vaker benadrukt dat processen van empowerment en samenwerking worden belicht, terwijl dilemma's rond macht, emotionele belasting of representatie minder systematisch worden gerapporteerd (Vaughn & Jacquez, 2020). Voor de interpretatie van deze bevinding betekent dit dat de literatuur niet alleen inzicht geeft in wat Photovoice kan opleveren voor LHBTIQ+ jongeren, maar ook laat zien hoe het veld de methode positioneert: voornamelijk als een versterkende en participatieve benadering.

Tegelijkertijd betekent de beperktere aandacht voor uitdagingen niet dat deze minder belangrijk zijn, aangezien juist bij participatieve en visuele methoden spanningen rond zichtbaarheid, interpretatie en verantwoordelijkheid een grote impact kunnen hebben op deelnemers (Liebenberg, 2018).

Krachten en beperkingen van het onderzoek

Een belangrijke kracht van deze scoping review is dat voor het eerst systematisch in kaart is gebracht welke opbrengsten en uitdagingen worden beschreven bij het gebruik van Photovoice met LHBTIQ+ jongeren. Hoewel verschillende studies deze methode met deze doelgroep hebben toegepast, ontbrak tot nu toe een overzicht waarin deze ervaringen samen worden geanalyseerd. Door de bestaande studies te bundelen, wordt zichtbaar welke voordelen van de methode terugkomen in verschillende onderzoeken, maar ook welke spanningen of praktische uitdagingen worden genoemd. Het gekozen scoping review design is hiervoor passend, omdat het zich richt op het verkennen en structureren van een relatief nieuw en verspreid onderzoeksveld (Munn et al., 2018). Hierdoor ontstaat een breder en meer samenhangend beeld van hoe Photovoice met LHBTIQ+ jongeren wordt toegepast en ervaren.

Tegelijkertijd kent deze review beperkingen. Volgens richtlijnen voor scoping reviews is geen formele kwaliteitsbeoordeling uitgevoerd (Munn et al., 2018). Hierdoor kunnen geen uitspraken worden gedaan over de methodologische sterkte van individuele studies. De analyse is bovendien uitgevoerd door één onderzoeker, waardoor interpretatieve bias niet volledig kan worden uitgesloten (Braun & Clarke, 2022). Dit kan bijvoorbeeld invloed hebben gehad op de manier waarop patronen in opbrengsten en uitdagingen zijn geïnterpreteerd of samengevoegd in de analyse. Daarnaast is een beperking van deze review dat alle geïncludeerde studies zijn uitgevoerd in de Verenigde Staten of Canada. Dit kan deels worden verklaard doordat Photovoice historisch is ontwikkeld binnen Noord-Amerikaanse tradities van PAR en Community-Based Research, en daar ook het meest wordt toegepast (Wang & Burris, 1997; Catalani & Minkler, 2010; Liebenberg, 2018). Reviews van Photovoice-literatuur laten eveneens zien dat een groot deel van de studies afkomstig is uit Noord-Amerika (Catalani & Minkler, 2010). Dit betekent dat de bevindingen vooral betrekking hebben op de sociale, culturele en institutionele context van deze regio. Ervaringen van LHBTIQ+ jongeren, evenals de manier waarop participatieve methoden worden ingezet, kunnen in andere landen sterk worden beïnvloed door verschillen in beleid, maatschappelijke acceptatie en vormen van gemeenschapsondersteuning (Mitchell et al., 2017). Dit vraagt om voorzichtigheid bij het toepassen van de bevindingen op andere contexten en onderstreept het

belang van toekomstig onderzoek naar Photovoice met LHBTIQ+ jongeren in andere geografische en culturele settings. Tot slot kan publicatiebias een rol spelen: participatieve projecten met positieve uitkomsten worden vaker gepubliceerd, wat mogelijk bijdraagt aan de relatief sterke nadruk op opbrengsten in de literatuur (F Song et al., 2010). Dit kan mede verklaren waarom in deze review meer opbrengsten dan uitdagingen werden gerapporteerd.

Aanbevelingen

Op basis van deze scoping review kunnen verschillende aanbevelingen voor toekomstig onderzoek worden gedaan. Ten eerste is meer systematische reflectie nodig op de langetermijneffecten van Photovoice. Hoewel veel studies positieve uitkomsten rapporteren, zoals empowerment en sociale verbondenheid, blijft onduidelijk in hoeverre deze effecten duurzaam zijn en of zij daadwerkelijk bijdragen aan structurele verandering. Dit is relevant gezien de bevinding in deze review dat de meest consistente opbrengsten vooral zichtbaar zijn op individueel en groepsniveau, terwijl structurele beleidsimpact minder duidelijk naar voren komt. Longitudinaal onderzoek kan inzicht bieden in de blijvende impact van deelname op individueel, relationeel en institutioneel niveau.

Ten tweede is het belangrijk om meer inzicht te krijgen in de relatie tussen de publieke output van Photovoice-projecten en daadwerkelijke beleidsverandering. In deze review kon de impact van dergelijke activiteiten niet systematisch worden onderzocht, omdat de geïnccludeerde studies voornamelijk rapporteren over outputs, zoals tentoonstellingen, presentaties of dialogen met professionals en beleidsmakers. In de Photovoice-literatuur worden dergelijke activiteiten vaak gezien als strategieën om ervaringen van deelnemers zichtbaar te maken en dialoog met beleidsmakers te stimuleren. Tegelijkertijd laten literatuurreviews zien dat de daadwerkelijke beleidsimpact van Photovoice zelden systematisch wordt geëvalueerd en vaak onduidelijk blijft (Catalani & Minkler, 2010; Seitz & Orsini, 2022). Sommige studies beschrijven wel dat Photovoice kan bijdragen aan bewustwording, empowerment of het formuleren van beleidsaanbevelingen, maar dat de vertaling naar concrete beleidsverandering sterk afhankelijk is van context en langdurige samenwerking met beleidsmakers (Budig et al., 2018; Martin-Giacalone et al., 2025). Toekomstig onderzoek kan daarom explicieter onderzoeken onder welke voorwaarden publieke outputs bijdragen aan structurele verandering, en wanneer hun impact vooral ligt in bewustwording, dialoog of de interne processen binnen de groep.

Daarnaast is het wenselijk dat onderzoekers die Photovoice toepassen explicieter rapporteren over methodologische keuzes en onderzoeksprocessen. Dit betreft onder meer

aandacht voor machtsdynamieken binnen groepen, de rol van insider-onderzoekers en de manier waarop beslissingen tijdens het onderzoeksproces tot stand komen. In PAR wordt benadrukt dat reflexiviteit en expliciete aandacht voor positionaliteit belangrijke voorwaarden zijn om machtsverhoudingen zichtbaar te maken en participatie betekenisvol vorm te geven (Abma et al., 2019; Olmos-Vega et al., 2023). Door hier bewust oog voor te hebben en transparant over te rapporteren, kunnen onderzoekers bijdragen aan de methodologische robuustheid en inzichtelijkheid van Photovoice-onderzoek.

Tot slot kan toekomstig onderzoek de vergelijking maken tussen verschillende vormen van participatief onderzoek, bijvoorbeeld individuele versus groepsgebaseerde Photovoice, online versus fysieke uitvoering, om beter te begrijpen hoe context en vorm invloed hebben op opbrengsten en uitdagingen. Dit kan helpen verklaren waarom sommige studies in deze review sterkere effecten rapporteren op bijvoorbeeld sociale verbondenheid of empowerment dan andere. Voor praktijkorganisaties kan dergelijke kennis helpen bij het kiezen van een vorm van Photovoice die het beste aansluit bij de behoeften, veiligheid en context van LHBTIQ+ jongeren.

Conclusie

Deze scoping review onderzocht welke opbrengsten en uitdagingen worden ervaren bij het gebruik van de Photovoice-methode bij LHBTIQ+ jongeren. Photovoice wordt vooral gepositioneerd als een waardevolle participatieve methode die bijdraagt aan zelfrepresentatie, empowerment, sociale verbondenheid en contextuele kennisproductie. Jongeren krijgen ruimte om dominante narratieven te bevragen en hun ervaringskennis als valide kennisbron in te brengen. Tegelijkertijd gaan deze opbrengsten gepaard met spanningen. Zichtbaarheid kan ook kwetsbaarheid vergroten, participatie kan ongelijk verdeelde verantwoordelijkheden creëren en machtsdynamieken verdwijnen niet automatisch binnen participatieve settingen. Daarnaast blijkt structurele beleidsimpact niet vanzelfsprekend; de meest consistente effecten lijken vaak te liggen in interne groepsprocessen. Deze bevindingen laten zien dat Photovoice zowel mogelijkheden als dilemma's met zich meebrengt bij het onderzoeken en versterken van de positie van LHBTIQ+ jongeren. Samenvattend biedt Photovoice duidelijke mogelijkheden voor stemversterking en kennisontwikkeling, maar de impact van de methode is sterk afhankelijk van context, machtsverhoudingen en zorgvuldige methodologische uitvoering. Daarmee benadrukt deze review het belang van een kritische en reflexieve toepassing van Photovoice, waarin niet alleen aandacht is voor de potentiële opbrengsten,

maar ook voor de spanningen en verantwoordelijkheden die gepaard gaan met zichtbaarheid, participatie en representatie.

Literatuur

- Abma, T., Banks, S., Cook, T., Dias, S., Madsen, W., Springett, J., & Wright, M. T. (2019). *Participatory Research for Health and Social Well-Being* (1 online resource (XXXIII, 249 pages 75 illustrations) : online resource). Springer International Publishing : Imprint : Springer. WorldCat. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-93191-3>
- Barborini, C., Goodyear, T., Kia, H., Gilbert, M., Ferlatte, O., & Knight, R. (2024). "To smoke feels gender": Exploring the transformative and emancipatory capacities of cannabis among transgender, non-binary and gender non-conforming (TGNC) youth. *International Journal of Drug Policy*, 131, 1-11. APA PsycInfo (2025-24877-001). <https://doi.org/10.1016/j.drugpo.2024.104536>
- Bardhoshi, G., Grieve, K., Swanston, J., Suing, M., & Booth, J. (2018). Illuminating the On-Campus Experience of LGBTQ Students through Photovoice. *Journal of College Counseling*, 21(3), 194-209. ERIC (EJ1193266). <https://doi.org/10.1002/jocc.12103>
- Bochicchio, L., Reeder, K., Aronson, L., McTavish, C., & Stefancic, A. (2021). Understanding factors associated with suicidality among transgender and gender-diverse identified youth. *LGBT Health*, 8(4), 245-253. APA PsycInfo (2021-41629-001). <https://doi.org/10.1089/lgbt.2019.0338>
- Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic analysis: A practical guide*. SAGE. WorldCat.
- Brown, N. (2022). Scope and continuum of participatory research. *International Journal of Research & Method in Education*, 45(2), 200-211. Taylor and Francis Journals. <https://doi.org/10.1080/1743727X.2021.1902980>

- Budig, K., Diez, J., Conde, P., Sastre, M., Hernán, M., & Franco, M. (2018). Photovoice and empowerment: Evaluating the transformative potential of a participatory action research project. *BMC public health*, *18*(1), 432. MEDLINE.
<https://doi.org/10.1186/s12889-018-5335-7>
- Cahill, H., & Dadvand, B. (2018). Re-conceptualising youth participation: A framework to inform action. *Children and Youth Services Review*, *95*, 243-253.
<https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2018.11.001>
- Cai, J., Caso, T. J., & Rider, G. N. (2025). Methodological and implementation considerations in adapting Photovoice to a virtual format with LGBTQ+ youth of color during a pandemic and social uprising. *Psychology of Sexual Orientation and Gender Diversity*, *12*(2), 265-274. APA PsycInfo (2023-95679-001).
<https://doi.org/10.1037/sgd0000663>
- Casey, L. S., Reisner, S. L., Findling, M. G., Blendon, R. J., Benson, J. M., Sayde, J. M., & Miller, C. (2019). Discrimination in the United States: Experiences of lesbian, gay, bisexual, transgender, and queer Americans. *Health Services Research*, *54*(S2), 1454-1466. <https://doi.org/10.1111/1475-6773.13229>
- Catalani, C., & Minkler, M. (2010). Photovoice: A Review of the Literature in Health and Public Health. *Health Education & Behavior*, *37*(3), 424-451. SAGE Journals.
<https://doi.org/10.1177/1090198109342084>
- Cosgrove, D. (2021). "I am allowed to be myself": A photovoice exploration of non-binary identity development and meaning-making. *Journal of Gay & Lesbian Social Services: The Quarterly Journal of Community & Clinical Practice*, *33*(1), 78-102. APA PsycInfo (2020-91687-001). <https://doi.org/10.1080/10538720.2020.1850385>

- Cosgrove, D., Simpson, F., Dreslinski, S., & Kihm, T. (2023). Photovoice as a Transformative Methodology for Nonbinary Young Adults. *Journal of LGBT Youth*, 20(2), 282-300. ERIC (EJ1387653). <https://doi.org/10.1080/19361653.2022.2048288>
- Dedding, C., & Aussems, K. (2024). Participatie, het verschil tussen een methode en een kritisch paradigma. *TSG - Tijdschrift voor gezondheidswetenschappen*, 102(3), 81-87. <https://doi.org/10.1007/s12508-024-00439-9>
- Dedding, C., Goedhart, N. S., Broerse, J. E. W., & Abma, T. A. (2021). Exploring the boundaries of ‘good’ Participatory Action Research in times of increasing popularity: Dealing with constraints in local policy for digital inclusion. *Educational Action Research*, 29(1), 20-36. <https://doi.org/10.1080/09650792.2020.1743733>
- Dedding, C., Groot, B., Slager, M., & Abma, T. (2023). Building an alternative conceptualization of participation: From shared decision-making to acting and work. *Educational Action Research*, 31(5), 868-880. <https://doi.org/10.1080/09650792.2022.2035788>
- Drisko, J. W. (2025). Transferability and Generalization in Qualitative Research. *Research on Social Work Practice*, 35(1), 102-110. SAGE Journals. <https://doi.org/10.1177/10497315241256560>
- Duijs, S. E., Baur, V. E., & Abma, T. A. (2021). Why action needs compassion: Creating space for experiences of powerlessness and suffering in participatory action research. *Action Research*, 19(3), 498-517. SAGE Journals. <https://doi.org/10.1177/1476750319844577>
- Egid, B. R., Roura, M., Aktar, B., Amegee Quach, J., Chumo, I., Dias, S., Hegel, G., Jones, L., Karuga, R., Lar, L., López, Y., Pandya, A., Norton, T. C., Sheikhattari, P., Tancred, T., Wallerstein, N., Zimmerman, E., & Ozano, K. (2021). ‘You want to deal with power while riding on power’: Global perspectives on power in participatory

- health research and co-production approaches. *BMJ Global Health*, 6(11), e006978.
<https://doi.org/10.1136/bmjgh-2021-006978>
- Elmer, E. M., van Tilburg, T., & Fokkema, T. (2022). Minority Stress and Loneliness in a Global Sample of Sexual Minority Adults: The Roles of Social Anxiety, Social Inhibition, and Community Involvement. *Archives of Sexual Behavior : The Official Publication of the International Academy of Sex Research*, 51(4), 2269-2298. Springer Nature. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-02132-3>
- Espino, E., Jiménez-Díaz, O., Del Rey, R., & Elipe, P. (2024). Outlining individual and contextual factors related to LGBTQ+ bullying: A systematic review of two decades of research. *Trauma, Violence, & Abuse*, 25(2), 898-917. APA PsycInfo (2024-62029-003). <https://doi.org/10.1177/15248380231165724>
- Forge, N., Lewinson, T., Garner, B. M., Braxton, C., Greenwald, L., & Maley, O. (2018). “Humbling experiences”: A photovoice project with sexual and gender-expansive youth experiencing homelessness. *Journal of Community Psychology*, 46(6), 806-822. APA PsycInfo (2018-34628-002). <https://doi.org/10.1002/jcop.21974>
- Gibbs, L., Marinkovic, K., Black, A. L., Gladstone, B., Dedding, C., Dadich, A., O’Higgins, S., Abma, T., Casley, M., Cartmel, J., & Acharya, L. (2018). Kids in Action: Participatory Health Research with Children. In M. T. Wright & K. Kongats (Red.), *Participatory Health Research: Voices from Around the World* (pp. 93-113). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-92177-8_7
- Gorczynski, P., Paul, & Fasoli, P., Fabio. (2022). Loneliness in sexual minority and heterosexual individuals: A comparative meta-analysis. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 26(2), 112-129. Taylor and Francis Journals.
<https://doi.org/10.1080/19359705.2021.1957742>
- Hart, R. A. (1992). *Children’s participation: From tokenism to citizenship*.

- Hatch, H. A., Warner, R. H., Broussard, K. A., & Harton, H. C. (2022). Predictors of transgender prejudice: A meta-analysis. *Sex Roles: A Journal of Research*, 87(11-12), 583-602. APA PsycInfo (2023-24530-001). <https://doi.org/10.1007/s11199-022-01338-6>
- Holtby, A., Klein, K., Cook, K., & Travers, R. (2015). To be seen or not to be seen: Photovoice, queer and trans youth, and the dilemma of representation. *Action Research*, 13(4), 317-335. APA PsycInfo (2015-51438-001). <https://doi.org/10.1177/1476750314566414>
- Jacobs, G. (2025). Reflections on the Undercurrent of Participation in Collaborative Action Research: Power Dynamics and the Unsaid. *International Journal of Qualitative Methods*, 24, 16094069251406158. <https://doi.org/10.1177/16094069251406158>
- Jagosh, J., Macaulay, A. C., Pluye, P., Salsberg, J., Bush, P. L., Henderson, J., Sirett, E., Wong, G., Cargo, M., Herbert, C. P., Seifer, S. D., Green, L. W., & Greenhalgh, T. (2012). Uncovering the benefits of participatory research: Implications of a realist review for health research and practice. *The Milbank quarterly*, 90(2), 311-346. MEDLINE. <https://doi.org/10.1111/j.1468-0009.2012.00665.x>
- Kiekens, W. J., Van der Ploeg, R., Fish, J. N., Salway, T., Kaufman, T. M. L., & Baams, L. (2024). Trends in Bullying Victimization and Social Unsafety for Sexually and Gender Diverse Students. *Journal of youth and adolescence*, 53(7), 1579-1592. MEDLINE. <https://doi.org/10.1007/s10964-024-01943-6>
- Klein, K., Holtby, A., Cook, K., & Travers, R. (2015). Complicating the coming out narrative: Becoming oneself in a heterosexist and cissexist world. *Journal of Homosexuality*, 62(3), 297-326. APA PsycInfo (2015-01584-002). <https://doi.org/10.1080/00918369.2014.970829>

- Lems, E., Hilverda, F., Sarti, A., van der Voort, L., Kegel, A., Pittens, C., Broerse, J., & Dedding, C. (2020). 'McDonald's Is Good for My Social Life'. Developing Health Promotion Together with Adolescent Girls from Disadvantaged Neighbourhoods in Amsterdam. *Children & Society*, 34(3), 204-219. <https://doi.org/10.1111/chso.12368>
- Liebenberg, L. (2018). Thinking Critically About Photovoice Achieving Empowerment and Social Change. *International Journal of Qualitative Methods*, 17(1). CrossRef. <https://doi.org/10.1177/1609406918757631>
- Martin, S. B., Burbach, J. H., Benitez, L. L., & Ramiz, I. (2019). Participatory Action Research and Co-Researching as a Tool for Situating Youth Knowledge at the Centre of Research. *London Review of Education*, 17(3), 297-313. ERIC.
- Martin-Giacalone, B. A., Lin, S. C., Gonzales, R., Gu, X. J., Lau, B. M., Nikam, R., Drake, B., & Linnenbringer, E. (2025). Health Policy Training as a Community Power-Building Approach: Strengthening Public Health Policy Impact Through Photovoice. *Health promotion practice*, 15248399251352802. MEDLINE. <https://doi.org/10.1177/15248399251352802>
- Mathikithela, M., & Wood, L. (2021). Youth Participatory Action Research as a Catalyst for Health Promotion in a Rural South African School. *Qualitative Research in Education*, 10(2), 144-171. ERIC.
- McCafferty, P., Crowe, A., Schubotz, D., & Miller, S. (2026). Participatory Research with Children and Young People: A Systematic Umbrella Review. *Child Care in Practice*, 1-19. <https://doi.org/10.1080/13575279.2025.2603957>
- Means, D. R. (2017). 'Quaring' Spirituality: The Spiritual Counterstories and Spaces of Black Gay and Bisexual Male College Students. *Journal of College Student Development*, 58(2), 229-246. ERIC (EJ1136618). <https://doi.org/10.1353/csd.2017.0017>

- Mitchell, C., De Lange, N., & Moletsane, R. (2017). *Participatory visual methodologies: Social change, community and policy* (1 online resource (231 pages) : illustrations). SAGE. WorldCat. <http://methods.sagepub.com/book/participatory-visual-methodologies>
- Montreuil, M., Bogossian, A., Laberge-Perrault, E., & Racine, E. (2021). A Review of Approaches, Strategies and Ethical Considerations in Participatory Research With Children. *International Journal of Qualitative Methods*, 20, 1609406920987962. <https://doi.org/10.1177/1609406920987962>
- Munn, Z., Peters, M. D. J., Stern, C., Tufanaru, C., McArthur, A., & Aromataris, E. (2018). Systematic review or scoping review? Guidance for authors when choosing between a systematic or scoping review approach. *BMC Medical Research Methodology*, 18. The Making of the Modern World: Part III, 1890-1945 / Gale. <https://doi.org/10.1186/s12874-018-0611-x>
- Musoke, D., Nalinya, S., Namata, C., Ssemugabo, C., Ndejjo, R., & Ekirapa-Kiracho, E. (2025). Use of photovoice in health systems research: Methodological considerations and experiences from Uganda. *Health Research Policy and Systems*, 23(1), 156. <https://doi.org/10.1186/s12961-025-01420-x>
- Olmos-Vega, F. M., Stalmeijer, R. E., Varpio, L., & Kahlke, R. (2023). A practical guide to reflexivity in qualitative research: AMEE Guide No. 149. *Medical Teacher*, 45(3), 241-251. Taylor and Francis Journals. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2022.2057287>
- Ortiz-Paredes, D., Chanady, T., Wassef, K., Knight, R., & Ferlatte, O. (2024). 'I created my own access:' understanding mental healthcare access experiences among lgbtq + youth who use cannabis in canada. *Culture, Health & Sexuality*. APA PsycInfo (2024-77808-001). <https://doi.org/10.1080/13691058.2024.2340090>

- Ozer, E. J., Abraczinskas, M., Suleiman, A. B., Kennedy, H., & Nash, A. (2024). Youth-Led Participatory Action Research and Developmental Science: Intersections and Innovations. In *Annual Review of Developmental Psychology* (Vol. 6, Nummer Volume 6, 2024, pp. 401-423). Annual Reviews. <https://doi.org/10.1146/annurev-devpsych-010923-100158>
- Paez, A. (2017). Gray literature: An important resource in systematic reviews. *Journal of evidence-based medicine*, *10*(3), 233-240. MEDLINE. <https://doi.org/10.1111/jebm.12266>
- Page, M. J., McKenzie, J. E., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J. M., Akl, E. A., Brennan, S. E., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J. M., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E. W., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., ... Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. *Journal of Clinical Epidemiology*, *134*, 178-189. Elsevier. <https://doi.org/10.1016/j.jclinepi.2021.03.001>
- Sandín Vázquez, M., Pastor, A., Molina de la Fuente, I., Conde Espejo, P., & Sureda, X. (2023). Using photovoice to generate policy recommendations to improve the alcohol urban environment: A participatory action research project. *Health & Place*, *84*, 103131. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2023.103131>
- Seitz, C. M., & Orsini, M. M. (2022). Thirty Years of Implementing the Photovoice Method: Insights From a Review of Reviews. *Health promotion practice*, *23*(2), 281-288. MEDLINE. <https://doi.org/10.1177/15248399211053878>
- Servais, J., Vanhoutte, B., Maddy, H., & Godin, I. (2024). Ethical and methodological challenges conducting participative research with transgender and gender-diverse young people: A systematic review. *International Journal of Transgender Health*, *25*(3), 419-438. <https://doi.org/10.1080/26895269.2024.2323524>

- Shamrova, D. P., & Cummings, C. E. (2017). Participatory action research (PAR) with children and youth: An integrative review of methodology and PAR outcomes for participants, organizations, and communities. *Children and Youth Services Review, 81*, 400-412. Elsevier. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2017.08.022>
- Shier, H. (2001). Pathways to participation: Openings, opportunities and obligations. *Children & Society, 15*(2), 107-117. Wiley Online Library. <https://doi.org/10.1002/chi.617>
- Song, F., Parekh, S., Hooper, L., Loke, YK., Ryder, J. Sutton, AJ., Hing, C., Kwok, CS., Pang, C., & Harvey, I. (2010). Dissemination and publication of research findings: An updated review of related biases. *Health Technology Assessment, 14*(8). Directory of Open Access Journals. <https://doi.org/10.3310/hta14080>
- Suppes, A., van der Toorn, J., & Begeny, C. T. (2021). Unhealthy closets, discriminatory dwellings: The mental health benefits and costs of being open about one's sexual minority status. *Social Science & Medicine, 285*. Elsevier. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2021.114286>
- Toomey, R. B., Huynh, V. W., Jones, S. K., Lee, S., & Revels-Macalinao, M. (2017). Sexual minority youth of color: A content analysis and critical review of the literature. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health, 21*(1), 3-31. Taylor and Francis Journals. <https://doi.org/10.1080/19359705.2016.1217499>
- Vaughn, L. M., & Jacquez, F. (2020). Participatory Research Methods – Choice Points in the Research Process. *Journal of Participatory Research Methods, 1*(1). CrossRef. <https://doi.org/10.35844/001c.13244>
- Wang, C., & Burris, M. A. (1997). Photovoice: Concept, methodology, and use for participatory needs assessment. *Health education & behavior : the official publication of the Society for Public Health Education, 24*(3), 369-387. MEDLINE.

- Wang, C. C. (2006). Youth Participation in Photovoice as a Strategy for Community Change. *Journal of Community Practice*, 14(1-2), 147-161. Taylor and Francis Journals.
https://doi.org/10.1300/J125v14n01_09
- Wang, C. C., & Redwood-Jones, Y. A. (2001). Photovoice ethics: Perspectives from Flint Photovoice. *Health education & behavior : the official publication of the Society for Public Health Education*, 28(5), 560-572. MEDLINE.
- Wilson, C., Janes, G., & Williams, J. (2022). Identity, positionality and reflexivity: Relevance and application to research paramedics. *British Paramedic Journal*, 7(2), 43-49.
Ingenta Connect. <https://doi.org/10.29045/14784726.2022.09.7.2.43>
- Wittgens, C., Fischer, M. M., Buspavanich, P., Theobald, S., Schweizer, K., & Trautmann, S. (2022). Mental health in people with minority sexual orientations: A meta-analysis of population-based studies. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 145(4), 357-372.
<https://doi.org/10.1111/acps.13405>
- World Health Organisation. (n.d.). *Adolescent Health*. UNICEF.
<https://www.who.int/southeastasia/health-topics/adolescent-health>
- Yip, S. Y. (2024). Positionality and reflexivity: Negotiating insider-outsider positions within and across cultures. *International Journal of Research & Method in Education*, 47(3), 222-232. <https://doi.org/10.1080/1743727X.2023.2266375>

Bijlagen

Tabel 3

Codeboom

Opbrengsten	Uitdagingen
<p>Stem en zelfrepresentatie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Narratief eigenaarschap • Visuele zelfrepresentatie • Doorbreken van stereotypering • Zichtbaarheid <p>Empowerment en agency</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vergroting van zelfvertrouwen • Ontwikkeling van handelingsvermogen • Kritisch bewustzijn • Hoop • Ruimte voor zelfreflectie • Zelfinzicht • Zelfvertrouwen <p>Betekenisvolle participatie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Actieve rol in dataverzameling • Betrokkenheid bij analyse en interpretatie • Medezeggenschap in besluitvorming <p>Toegankelijke en veilige expressie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Creatieve/ non-verbale uitingsvorm • Ruimte voor complexe of gevoelige ervaringen • Ervaren veiligheid in het proces • Waardevol proces 	<p>Ethische risico's</p> <ul style="list-style-type: none"> • Onbedoelde outing • Privacy en anonimiteit • Emotionele belasting <p>Macht en ongelijkheid</p> <ul style="list-style-type: none"> • Onderzoeker–jongere dynamiek • Symbolische participatie • Ongelijkheid binnen de groep <p>Informed consent en zeggenschap</p> <ul style="list-style-type: none"> • Doorlopend consent • Begrip van consequenties van beeldgebruik • Controle over verspreiding van materiaal • Controle over interpretatie materiaal <p>Methodologische uitdagingen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tijds- en procesintensiteit • Variatie in toepassing van photovoice • Analyse van visueel materiaal • Bias • Creatieve uitdaging • Uitval <p>Inclusiviteit en representativiteit</p>

<p>Sociale verbondenheid</p> <ul style="list-style-type: none"> • Peer support • Gemeenschapsvorming • Vermindering van isolement • Herkenning <p>Contextuele kennisproductie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Inzicht in leefwereld • Contextspecifieke ervaringen • Ervaringskennis als valide kennisbron • Spontane kennisproductie <p>Maatschappelijke en beleidsimpact</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zichtbaarheid voor beleidsmakers • Dialoog met instituties • Actiegerichte output <p>Methodologische voordelen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Methodologische voordelen • Rol van onderzoeker 	<ul style="list-style-type: none"> • Bereiken van diverse subgroepen • Selectie-effecten • Uitsluiting van minder zichtbare stemmen • Generaliseerbaarheid • Stereotypering <p>Emotionele en groepsdynamische processen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hertraumatisering • Groepsveiligheid • Behoeftte aan begeleiding <p>Institutionele en contextuele beperkingen</p> <ul style="list-style-type: none"> • School- of organisatiecontext • Beleids- en financieringskaders • Beperkte ruimte voor participatie <p>Beperkte doorwerking naar actie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gebrek aan opvolging • Symbolische impact • Spanning tussen onderzoek en activisme
---	---

De inductief toegevoegde codes zijn in het rood weergegeven.